

vi, at de her bevilges Ministeren Penge han kan anvende til at skaffe sig Medhjælp i Spørgsmaal vedrørende Ungdomsskolen.

Jeg kommer saa til sidst til det meget vigtige Spørgsmaal: Hvor skal man faa Lærere fra? Jeg indrømmer, at her staar vi i en vanskelig Stilling i Øjeblikket. I Byerne kan man vistnok komme ud over Vanskeligheden; der tror jeg nok, man kan faa de nødvendige Lærerkrafter. Men ude paa Landet kan det mange Steder have sine Vanskeligheder at skaffe de fornødne Lærerkrafter. Jeg vil sige herom, at hvor man ikke har Lærerkrafterne, der maa Sagen hvile, til de Lærerkrafter er skaffede til Veje, men det vil saa blive Opgaven for Staten at uddanne Lærerkrafter, der kan bruges i Ungdomsskolens Tjeneste. Vi har saa smaat begyndt paa dette Omraade, men rigtignok meget smaat. Vi har ved Bevillingen paa Finansloven oprettet Kursus paa Ankerhus ved Sorø, hvor der uddannes Kvinder, som skulde optage Undervisningen i Ungdomsskolen for Pigerne og navnlig i det for de unge Piger vigtige Fag Undervisning i Husholdning og Madlavning. Der er i Øjeblikket et Hold under Uddannelse, og Bevillingen løber igen til næste Aar, og det er jo muligt, at vi gennem Forhandling med den højtærede Minister kunde faa denne Bevilling forøget, saaledes at vi maaske kunde oprette Parallellklasser til Uddannelse af Kvinder, der kunde bruges i Ungdomsskolens Tjeneste, navnlig overfor den kvindelige Ungdom. Der er ligeledes paa Finansloven bevilget et lille Beløb til Instruktionskursus for Mænd og Kvinder, der arbejder i Ungdomsskolens Tjeneste i Aftenskolen eller ogsaa i disse Ungdomsskoler, som vi alt har oprettet. Det er alt sammen under meget beskedne Former, men der er ikke noget i Vejen for, at vi kan gaa videre, og det maa vi ogsaa gøre, hvis Meningen er, at denne Sag skal fremmes. Men jeg indrømmer, som sagt, at her er der en vanskelig Opgave. Der staar i vort Lovforslag, at Folkeskolens Lærere og Lærereinder er pligtige til at undervise i Ungdomsskolen; men jeg vil dog bede om, at denne Paragraf maa blive forstaaet saaledes, at Barneskolen under ingen Omstændigheder maa indskrænkes ved Ungdomsskolen, at vi ikke maa tage noget bort fra det knapt tilmaalte Antal Timer, Barneskolen har. Det maa ikke ske, og saa kan man sige: Ja, men Lærerne og Lærereinderne underviser nu 36 Timer i Barneskolen, saa der bliver ingen Tid til Raadighed; men det var dog maaske mu-

ligt, at der kunde blive nogen Tid til Raadighed. Det var ikke helt utænkeligt, at man sine Steder kunde erstatte Læreren i Barneskolen ved Hjælp af Vikarer, saaledes at Læreren blev fri nogle Timer, og disse Timer kunde han saa være til Tjeneste i Ungdomsskolen. Der var en anden Vej, man kunde gaa, men den tør jeg knapt nævne her i denne Forsamling; det var, at man gik bort fra Skoler med et lige Antal Klasser og over til Skoler med et ulige Antal Klasser, at man i Stedet for en toklasset Skole fik en treklasset og i Stedet for en fireklasset Skole fik en femklasset. Hvor man nu har en toklasset Skole, raader man over 36 Timer, saa meget skal Læreren undervise; men gjorde vi den treklasset, maatte der ansættes en Lærer til, og saa kom man til at raade over 72 Timer. Saa vilde man kunne opnaa to udmærket gode Ting paa samme Tid: man vilde da kunne give Ungdomsskolen 6 Timer, og saa var der 66 Timer til Rest. Dem kunde Barneskolen da faa, saa vilde der kunne gives Børnene et Par Timer mere om Ugen, og man vilde faa dem bedre klassedelt end i Øjeblikket. Men, som sagt, jeg tør knapt komme frem med en saadan Tanke, for jeg ved, der er mange, der vil korse sig og sige: Hvad vil det koste? og det er vistnok ikke muligt at tænke paa det i Øjeblikket. Men det vilde være en Udvej, hvorved man kunde hjælpe Ungdomsskolerne og samtidig hjælpe, højne og udvikle Barneskolen.

Denne Sag, Ungdomsskoleundervisningen, har hidtil mødt en gunstig Vind fra Lovgivningsmagtens Side. Vi har alle været enige om den. Vi har alle stemt for de Bevillinger, der er blevet givet. Ikke fra en eneste Side er der fremkommet Indvendinger i denne Sag. Denne Sag har hidtil haft den Lykke at være holdt fri fra Politik. Der er ikke gaaet Politik i den, medens vi om saa mange andre Sager ved, hvad det betyder, naar der gaar Politik i dem: saa er den Sag i Regelen færdig, og saa faar man ikke noget godt ud af den. Noget saadant har denne Sag hidtil holdt sig fri for. Der er i vort Folk saa lidt, vi kan samles om i Enighed og Fællesskab. Næsten ethvert Spørgsmaal, som drages frem, drager dybe Skillelinier i vort Folk og deler os ofte i modstridende Lejre, som stærkt bekæmper hinanden. Denne Sag har hidtil haft det Held, at den ikke har delt os. Vi har alle staaet enige og samlet om den, og det er godt, at der kan være noget i et Folk, som er en neutral Sag, hvor